

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: רות	שם משפחה: רוזנשטוק
--------------	--------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: שטוב	בלועזית Stub	שם נעורים: שטוב
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: רות	בלועזית Ruth	מין: נקבה
מקום לידה (ישוב, מחוז): הנובר	בלועזית Hannover	ארץ לידה: גרמניה
שם פרטי של האב: זאב	שם פרטי ושם נעורים של האם: בתיה גרין	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: הנובר	בלועזית Hannover	ארץ המגורים: גרמניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): ת"א, ישראל		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1935	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): 'גלילאה'

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בשנת 1928 בהנובר שבגרמניה. אבי היה חזן בבית הכנסת ומשפחתנו חגגה את כל החגים וקיימה אורח חיים יהודי. אני זוכרת שבאחד הימים, היטלר נסע ברכבו הפתוח, ואני ניסיתי לראות אותו אבל הייתי קטנה מכדי להגיע לעדן החלון. אני זוכרת כי זרקו עלינו קליפות כדי לגרש אותנו מהחלון. בהנובר היו לי חברים רבים, ביניהם גם חברים שאינם יהודים. אני זוכרת שהייתה אווירה אנטישמית עוד לפני המלחמה. הייתה לנו שכנה שמאוד חיבבה אותי, אך אמי לא הסכימה לי לעלות אליה בגלל שהיא הייתה נאצית. לא הבנתי אז מה זה אומר, אבל היה אסור לי ללכת אליה. סבתי הייתה אישה מאוד חכמה, היא אמרה שהיא מרגישה שאנחנו לקראת קטסטרופה וכדאי שנעלה לארץ, וכך עשינו.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

כשהגענו לארץ בשנת 1935, התחלתי ללמוד בביה"ס העממי לבנות מזרחי בת"א. אני זוכרת כי בזמן הלימודים הייתה הפצצה של הגרמנים על ת"א ואישה אחת נהרגה. למדתי עד כיתה ח' ומיד אח"כ הלכתי לגימנסיה. לאחר מכן למדתי בביה"ס לאחיות.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

תל אביב הייתה באותם ימים כמו כפר. כל אחד הכיר את השני. ואני עבדתי כאחות. במלחמת השחרור הכרתי את בעלי, התחתנו ועברנו לחיפה שם עבדתי כאחות בבית חולים ובביה"ס בגיל מאוחר יותר התנדבתי בביה"ח רמב"ם 12 שנים במחלקת גסטרו. יש לנו בן ובת. הבת עובדת במשטרה והבן עובד בבית חרושת למזרנים ויש לנו כבר 2 נינים. כולם עזבו את חיפה ואנחנו נותרנו עם הגעגועים.